

Debreceni Ítéltábla

Fkf.I.270/2025/15.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. október 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2025. november 5-én kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A csoportosan, felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2025. március 12. napján kihirdetett 24.Fk.386/2024/57. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak tekintetében megváltoztatja a következők szerint.

Terhelt2 II. r. vádlott testi sértés büntettének kísérleteként [Btk. 164. § (1), (3) bekezdés] és tártettesként elkövetett garázdaság büntetteként [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és d) pont] értékelt bűncselekményeit egységesen emberölés büntettének kísérleteként [Btk.160. § (1) bekezdés] minősíti.

Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 3 (három) év 6 (hat) hónapra, a foglalkozástól eltiltás és a közügyektől eltiltás tartamát pedig 4 (négy) - 4 (négy) évre súlyosítja.

Terhelt2 II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 5 (öt) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 6 (hat) évre – a halmazati büntetésre utalás mellőzésével – felemeli. E vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Terhelt2 II. r. vádlott esetében a szabadságvesztésbe beszámítja a 2024. június 30. napjától 2024. július 2. napjáig őrizetben töltött időt is.

Egyéb részekben az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottakra nézve helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 10 668 (tízezer-hatszázhatvannyolc) Ft bűnügyi költséget Terhelt1 I. r. vádlott viseli.

Terhelt1 I. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: szám.

Jelen ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A Debreceni Törvényszék mint fiatakorúak bírósága a negatív hatásköri összeütközés feloldását követően a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett garázdaság büntetében, 2 rendbeli testi sértés büntetének kísérletében és kiskorú veszélyeztetésének büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 339. § (1), (2) bekezdés a), d) pont; 164. § (1) és (3) bekezdés; 208. § (1) bekezdés]; Terhelt2 II. r. vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság büntetében (Btk.339. § (1) és (2) bekezdés) és testi sértés büntetének kísérletében (Btk. 164. § (1), (3) bekezdés). Ezért Terhelt1 I. r. vádlottat – halmazati büntetésül – mint különös visszaesőt 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év bármely olyan foglalkozás gyakorlásától vagy egyéb tevékenységtől eltiltásra, amelynek keretében tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végzi, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban áll és 2 év közügyektől eltiltásra; Terhelt2 II. r. vádlottat pedig – halmazati büntetésül – 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 1 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontját. A büntetésbe beszámította a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt. Határozott a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen két irányban jelentettek be fellebbezést.

[3] Az ügyészség a nyilatkozattételre fenntartott törvényi határidőben Terhelt1 I. r. vádlott terhére a büntetés súlyosítása, a szabadságvesztés, a foglalkozástól és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése, Terhelt2 II. r. vádlott terhére pedig a testi épséget sértő cselekmény súlyosabb, emberölés büntetének kísérleteként minősítése és a büntetés súlyosítása, e vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében terjesztett elő perorvoslatot. Fk. képviselő1 III. r. vádlott esetében tudomásul vette a határozatot (59. sorszámu másodfokú irat). Az I-II. r. vádlottakat érintő fellebbezés írásbeli indokai szerint a tényállás részben megalapozatlan, elsősorban Terhelt2 II. r. vádlott fk. képviselő1 III. r. vádlott felé történt közös cselekményét érintően, mert a bíróság nem rögzítette megfelelően az eszköz paramétereit és tévesen állapította meg a támadás lefolyását. A II. r. vádlott ugyanis helyesen a passzív alany feje felé ütött célzottan a nagyméretű szerszámmal és csak a sértetti elhárító mozdulat miatt érte az ütés a vesetájékot. Ezt a rendelkezésre álló és egyébként értékelt videófeltétel megfelelően igazolja. Ezen okok miatt a II. r. vádlott testi épséget sértő cselekményét emberölés büntetének kísérleteként kell minősíteni és mindkét vádlott büntetésének súlyosítása szükséges, a II. r. vádlottal szemben is végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása mellett (Hajdú-Bihar Vármegyei Főügyészség B.869/2024/32.).

[4] Terhelt1 I. r. vádlott a kihirdetést követően a büntetés enyhítése, a védője a garázdaság megvalósítását nem vitatva a testi sértésnek értékelt cselekmények és a kiskorú veszélyeztetése tekintetében felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése céljából élt jogorvoslattal (57. sorszámú elsőfokú tárgyalási jegyzőkönyv 22. oldal alulról 2-3. bekezdések). A védő a fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az I. r. vádlott – amint azt elismerte – pusztán csapkodott a baseball ütővel, de másra nem támadott irányzottan súlyosabb sérülés okozásának szándékával. Nem igazolhatók kétséget kizáróan olyan tények, melyek alapján a testi sértési szándék megállapítására kerülhetne sor, mely irányadó a kiskorú veszélyeztetését illetően is, mivel a vádlott többször bezavarta a fiát a házba és nem biztatta jogellenes cselekményre, abban nem támogatta. Elsődlegesen bűncselekmény hiánya, másodsorban pedig e bűncselekmények bizonyítottságának hiánya miatt a vádlott részbeni felmentését, ennek hiányában a határozat helybenhagyását indítványozta, nem értve egyet a súlyosításért bejelentett ügyészégi fellebbezéssel (10. sorszámú másodfokú irat).

[5] Terhelt2 II. r. vádlott és védője tudomásul vették az elsőfokú ítéletet (57. számú elsőfokú tárgyalási jegyzőkönyv 22. oldal utolsó és 23. oldal első bekezdések).

[6] Fk. képviselő1 III. r. vádlottal szemben fellebbezések hiányában az ügydöntő határozat elsőfokon jogerőre emelkedett.

[7] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.65/2025/9. számú észrevételében az ügyészégi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi jogorvoslatokat nem találta megalapozottnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság több esetben – lényegesen is – megsértette az eljárási szabályokat. E körbe vonható a vádtól eltérő minősítés lehetőségének megállapításához kapcsolódó pervitel, amikor a bíróság nem rögzítette, hogy milyen bűncselekményként lehet másként értékelni az adott cselekményt, a vádlotti kihallgatások részleges szabálytalansága, a mentességi joggal élő tanúkhöz kérdések intézése, valamint a szakértői meghallgatás hiányosságai, továbbá egyes szakvélemények és okiratok tárgyalás anyagává tételének elmaradása. A hibák egy része bizonyítás felvételét indokolja, ezért elsődlegesen tárgyalás kitűzésére és szakértői orvosszakértő meghallgatására, az elkövetési eszközt képező fejsze súlyának megállapítására és a már hivatkozott, sértetti sérüléseket leíró szakvélemények, valamint egyéb okiratok ismertetésére tett indítványt. Emellett érdemben is nyilatkozott a sérelmezett ítéletre és a perorvoslatokra. A tényállás érvei szerint, elsősorban Terhelt2 II. r. vádlott fejszével véghez vitt és fk. képviselő1 III. r. vádlott elleni cselekményét illetően megalapozatlan, mely a másodfokú eljárásban orvosolható és a megalapozott tényállás szerint az ügyészégi fellebbezésnek megfelelően e cselekmény emberölés büntetetének kísérleteként minősítendő, emellett a büntetések lényeges súlyosítása is indokolt.

[8] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el. Bizonyítás felvételét, tárgyalás tartását nem tartotta szükségesnek, mert a Be. 594. § (1) bekezdésben írt feltételek maradéktalanul nem álltak fenn, eljárási szabálysértések ugyan valóban történtek, de azok jellegüknél fogva nem befolyásolták a bizonyítás törvényességét és tartalmát sem, másrészt a nem vitásan észlelhető részbeni megalapozatlanság a törvényszék által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján kiküszöbölhető volt bizonyítás nélkül is. Az kétségtelen, hogy a Be. rendszerében a másodfokú bíróság bizonyítási lehetőségei és ténybeli reformációs jogköre szélesebbek, mint az 1998. évi XIX. törvény szabályai szerint. Ez viszont nem vezethet oda, hogy a kisebb hiányosságok, hibák, vagy egyébként bizonyítás nélkül is elhárítható megalapozatlanság bizonyítás felvételét, és ez által tárgyalás tartását indokolja. A bizonyítás elsődleges letéteményese, a tények megállapítására elsősorban jogosult és kötelezett ún. ténybíróság az elsőfokú bíróság, bizonyítás felvétele a Be. jogorvoslati formáiban is kivételes. Az viszont tény és erre felhívja a másodfokú bíróság a figyelmet,

hogy az elsőfokú bíróságnak a perrendi szabályokra és a ténymegállapító tevékenységre jóval nagyobb figyelmet és gondosságot kell fordítania, mint azt jelen ügyben tette.

[9] A nyilvános ülésen az ügyész és a védők érdemi nyilatkozataikat változatlanul fenntartották, Terhelt1 I. r. vádlott az utolsó szó jogán arról nyilatkozott, hogy fenntartja korábbi előadásait (13. számú másodfokú nyilvános ülés jegyzőkönyve 2-3. oldal).

[10] Az ügyészség fellebbezése alapos, a védelmi jogorvoslatok azonban alaptalanok.

[11] A másodfokú bíróság az ügyészségi és a védelmi perorvoslatok okára és irányára figyelemmel a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül, azaz a revízió kitért az eljárási szabályok megtartására, a tényállás megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a cselekmények jogi minősítésére, a büntetések kiszabására, az intézkedés alkalmazására, az indokolás helyességére és az egyéb rendelkezésekre is, függetlenül attól, hogy ki és milyen okból fellebbezett. A felülbírálat a Be.590. § (9) bekezdése értelmében kizárólag a fellebbezéssel érintett vádlottakra terjedt ki.

[12] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást nagyrészt az eljárási szabályokat megtartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem pedig olyan súlyos relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) és (2) bekezdés a)-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, így a törvényszék új eljárásra utasítását eredményezné.

[13] Amint a másodfokú bíróság már jelezte, a fellebbezési főügyészség észrevételében írt eljárási szabálysértések valóban megvalósultak, azonban csak relatív formájúak az adott bizonyíték viszonylatában is, nem érintették azok felhasználhatóságát és nem tették szükségessé a másodfokú eljárásban bizonyítás lefolytatását.

[14] Az ügyészségi bizonyítási indítvány elutasítása miatt viszont szükséges kitérni – az átiratban jelzett sorrendben – az eljárási szabályoktól eltérésekre és azok hatásaira.

- Az elsőfokú bíróság a 2025. március 12-i tárgyaláson az 57/VII. számú végzésében megállapította, hogy „Terhelt2 II. r. vádlott cselekménye a vádirattól eltérően minősülhet.” Kétségtelen, hogy e pusztá megállapítás, az eltérő minősítés rögzítése nélkül nem felel meg az alkalmazott Be. 495. § (1) bekezdés b) pontjának. Jelen esetben nyilván a II. r. vádlott eszközös, a III. r. vádlott elleni cselekmény enyhébb minősítésére vonatkozott, mely az ítéletben is megjelent, ettől függetlenül azonban mellőzhetetlen ilyen esetben a konkrét bűncselekmény és törvényhelyének feltüntetése. Ennek elmaradása azonban érdemi hatást nem váltott ki, már azon okból sem, mert a bíróság a vádlott javára döntött (favor defensionis), igaz tévesen.

- A 2025. március 12-i tárgyaláson került sor a vádlottak kihallgatására is (57. számú jegyzőkönyv 3-7. oldal). A másodfokú bíróság területén működő ügyészség arra helyesen hivatkozott, hogy a kihallgatás menete nem felelt meg mindenben a vonatkozó előírásoknak [Be. 522-525. §], viszont a valóban kardinális kioktatások, így a terhelti figyelmeztetések megtörténtek, a jegyzőkönyvből arra lehet következtetést vonni, hogy az I. r. vádlott nem kívánt részletes vallomást tenni, a II. r. vádlott már bővebb előadást tett, miként a III. r. vádlott sem élt a hallgatás jogával. Tény, hogy a kihallgatás menete, részletszabályai nem voltak megfelelően perrendszerűek, ez viszont nem indokolta a vádlotti kihallgatások teljes megismétlését bizonyítás által. Azzal viszont egyetértett a másodfokú bíróság, hogy rendkívül elnagyolt és pontatlan volt a bizonyítás ezen része, de a tárgyalás anyagává tett korábbi, a terheltekhez kötődő személyi és más bizonyítékok alapján a tényállás másodfokú bizonyítás nélkül is korrigálható volt.

- A bíróság 2025. március 12-én folytatta le a tanúbizonyítást is. sértett⁴, sértett³, tanú és tanú⁵ tanúk a hozzátartozói viszony folytán jogosan tagadták meg a tanúvallomást és a nyomozás során tett vallomások tárgyalás anyagává tétele is törvényes. Az viszont valóban eljárási szabályt sért, hogy a bíróság kérdést intézett a vallomások felolvasása után a tanúkhöz a fenntartást illetően. Ez a mentességi jog sérelmével jár, így nyilvánvalóan bizonyítékként a tárgyalási előadás nem vehető figyelembe, de ennek jelentősége nem volt, hiszen a tanúk csak azt a választ adták, hogy fenntartják a korábbi vallomást (57. számú jegyzőkönyv 8-12. oldal). Hangsúlyos azonban, hogy ilyen gyakorlatot feltétlen kerülni kell.

- E határnapon hallgatta meg a bíróság szakértő¹ orvosszakértőt is, aki több sértett, köztük a III. r. vádlott sérülésére adott véleményt a nyomozás során (57. számú jegyzőkönyv 15-16. oldal). A bíróság a szakértőt kétségtelenül fk. képviselő¹ elleni fejszeütés és az általa okozott sérülés kapcsán hallgatta meg, de a szakértő nyilatkozott arról is, hogy a többi sértett tekintetében is fenntartja a véleményt. Ezáltal a véleményei a tárgyalás részét alkotják, már csak arra is tekintettel, hogy a bíróság később az iratok ismertetése során kitért a szakvéleményekre is (jegyzőkönyv 17. oldal). Nem vitás, hogy ez a meghallgatási menetrend sem tükröz precíz pervitelt, de nem szenved olyan hibában, mely a szakértő ismételt meghallgatását indokolná a másodfokú eljárásban.

[15] Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett és nagyrészt megalapozott tényállást [Be. 561. § (3) bekezdés c) pont] állapított meg, mely részben viszont hiányos volt és eltért az iratok tartalmától elsősorban Terhelt² II. r. vádlott cselekményét illetően. Emellett egyes, a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjának meghatározott és a tényállás részét nem alkotó, de egyébként lényeges tények pontatlanul lettek rögzítve.

[16] Megalapozatlanságot jelent elsősorban, hogy a bíróság megfelelően nem írta körül Terhelt² II. r. vádlott által használt nagyobb méretű eszköz – mely méreténél és jellemzőinél fogva fejsze s nem a kompaktabb jellegű balta – paramétereit, másrészt hiányosan, az értékelt s nagyrészt elfogadott objektív, az eseményeket közvetlenül bemutató bizonyíték (videófelvétel) tartalmától eltérve állapította meg a III. r. vádlottat elérő ütest.

[17] A Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjában nevesített megalapozatlanság csak részbeni, amelynek kiküszöbölése a másodfokú eljárásban kötelező volt (EBH2019.B.9., BH2019.220).

[18] Az ítéltábla ezért a tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában írt jogkörében az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékokat érintő ügyiratok tartalma, így elsősorban az elsőfokú tárgyaláson lejátszott kamerafelvétel (24.Fk.386/2024/57. számú tárgyalási jegyzőkönyv 14-15. oldal) és az igazságügyi orvosszakértői vélemény (nyomozási iratok 255. lapszám) alapján a következők szerint kiegészíti, helyesbíti kiküszöbölve ezzel a részbeni megalapozatlanságot, pontosítva egyben a terhelti személyi körülményekre, korábbi büntetésekre vonatkozó tényeket (követve a ítélet szerkezeti felépítését).

[19] 6] bekezdés: A Hatvani Járásbíróság az ítéletében Terhelt² II. r. vádlottat garázdaság büntette mellett társtettesként, folytatólagosan elkövetett lopás vétsége miatt is marasztalta és halmazati büntetés kiszabására került sor (Debreceni Járásbíróság B.660/2023. számú büntetőügy 8. számú bírósági irata). A II. r. vádlott a cselekményt az ellene garázdaság büntette és testi sértés büntette miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg.

[20] [13] bekezdés: A Terhelt² II. r. vádlott által magához vett fejsze 102 centiméter hosszú, 5 centiméter széles, 2 centiméter vastag, szürke keményfa nyélhez rögzített 26 centiméter hosszú, fokánál 4,5x4,5 centiméter nagyságú, az élénél 9 centiméter szélességű rozsdás eszköz volt, amellyel Terhelt² II. r. vádlott a Nagy utca 55. számú ház udvaráról kiszaladt az utcára, ahol a fejszét két kézzel magasra tartva fentről lefelé, annak fokával fk. képviselő¹ III. r. vádlott fejére célozva lendületes ütest mért, mely ütés elől – azt észlelve – képviselő¹

elhajolt, védekezésül mindkét kezét felemelte, majd a bal kezével az eszközt sikerült magától eltolnia, ezért az ütés csak kis erővel a jobb oldalán a vesetájékot érte.

[21] A Terhelt2 II. r. vádlott által használt eszközt a tényállás többi részében is fejszének nevezi meg.

[22] [18] bekezdés: sértett3 sértett nyolc napon belül gyógyuló sérülésének tényleges gyógytartama hat nap volt (nyomozási iratok 274. lapszám).

[23] A kiegészítésekkel, helyesbítéssel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált és a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú ítélezés alapját képezte.

[24] A törvényszék a büntetőügy helyes eldöntése szempontjából lényeges személyi és tárgyi jellegű közvetlen és származékos bizonyítékokat feltárta, megvizsgálta, azokat egyenként és összességében értékelte. A vádlottak részbeni beismerő vallomásait összevetette a sértettek előadásával és a további tanúk vallomásaival, akik mind a két összetűzésbe keveredett család érdekköréből kerültek ki. Ezért volt igen nagy jelentősége az elsőfokú tárgyaláson lejátszott és tanú6 tanú mobiltelefonnal rögzített több mint öt perc hosszúságú videófelvételének. Ezen videófelvétel egyértelműen bizonyította Terhelt2 fejszével végrehajtott támadását fk. képviselő1 III. r. vádlott ellen, és azt, hogy intenzív, különösen veszélyes eszközzel, lendületesen a III. r. vádlott feje irányába sújtott a II. r. vádlott és csupán a fiatakorú vádlott lélekjelenlétének, azonnali elhárító magatartásának tulajdonítható, hogy a feje helyett „csak” a jobb vesetájékát érte az így már erejét veszített ütés.

[25] Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor az ítéletben írt szempontok szerint egyes bizonyítékokat elfogadott, másokat pedig nem a tényállás megállapítása során. Indokolási kötelezettségét a szükséges körben teljesítette.

[26] A védelmi fellebbezések részben a bíróság okszerű és logikus mérlegelő tevékenységén keresztül támadták a megalapozott, illetve megalapozottá tett tényállást, mely a tényálláshoz kötöttség alapvető perjogi szabálya folytán eredményre nem vezethetett.

[27] Az irányadó tényállás alapján Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak bűnösségére levont következtetés törvényes és Terhelt1 I. r. vádlott esetében a cselekmények jogi minősítése is megfelel a büntető anyagi jognak. A törvényszék e körben írt érveit, indokait osztotta az ítéltábla (elsőfokú ítélet [36]-[45] bekezdések, [48] bekezdés).

[28] Tévedett azonban az elsőfokú bíróság *Terhelt2 II. r. vádlott* cselekményeinek minősítésekor.

[29] Az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető jogegységi határozat iránymutatásai szerint az elkövetés idején fennálló tudati állapot tisztázásánál, így annak megítélésénél, hogy az elkövető szándéka ölésre, avagy testi sértésre irányult-e jelentős mértékben a külvilágban megnyilvánult és ennél fogva megismerhető tények elemzésének van jelentősége. A törvényszék ezt az elemző tevékenységet nem kellő körültekintéssel és hiányosan végezte el és nem tulajdonított jelentőséget a videofelvételen látható eseménysornak.

[30] Az emberölésre, illetőleg a testi sértésre irányuló szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra a tárgyi (objektív) és az alanyi (szubjektív) tényezőkből lehet következtetni. Ilyen tárgyi tényező az elkövetéshez használt eszköz, ami jelen esetben hosszúnyelű (102 centiméter) fejsze volt, amelyet a II. r. vádlott két kézzel fogott és az eszközt a feje fölé emelve lendületes ütest mért a közelében álló III. r. vádlott feje irányába. Ez a cselekménysor jól látható a bizonyítás anyagává tett videófelvételen, aminek a törvényszék kisebb jelentőséget tulajdonított, mint fk. képviselő1 vonatkozásában készült igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításainak, valamint a szakértő tárgyaláson tett

nyilatkozatának, aki szintén megtekintette a videófelvételt (elsőfokú ítélet [33]-[34] bekezdések).

[31] Az idézett jogegységi határozat alapján a sérülés helye és jellege is következtetési alap lehet az elkövetés szándékára. Tény, hogy a III. r. vádlott Terhelt2 II. r. vádlott cselekvőisége következtében „csak” a jobb vesetájék felületes hámphorzsolásos sérülését szenvedte el. Ez azonban a sértett azonnali elhárító reakciójának volt köszönhető, mivel mindkét kezét felemelve sikerült eltolnia magától a fejszét és közben még el is hajolt testével az ütés elől, így nem szenvedett súlyosabb, akár halálos eredménnyel járó sérülést, figyelemmel a célba vett testtájakra, az ütés lendületére, és a különösen veszélyes eszközre. A megalapozottá tett tényállás alapján feltárható körülmények tükrében a II. r. vádlott eshetőleges szándéka egyértelműen megállapítható. A nagyobb méretű fejszével, nem csekély erőindítással fej felé irányzott ütest, még sértetti elhárítás esetén is emberölés kísérleteként értékeli a bírói gyakorlat, és ölési cselekménynek tekinti a természetes szemlélet is.

[32] A kifejtett okok miatt a másodfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlott testi sértés büntettének kísérleteként [Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés] és társtettesként elkövetett garázdaság büntettének [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és d) pont] értékelt bűncselekményeit egységesen emberölés büntettének kísérleteként [Btk. 160. § (1) bekezdés] minősítette. Egyetértett a másodfokú bíróság a köznyugalom elleni bűncselekmény kapcsán kifejtett elsőbírósági érvekkel, azonban a garázdaság büntette Terhelt2 II. r. vádlott esetében nem áll bűnhalmazatban a súlyosabban minősülő élet elleni bűncselekmény kísérletével, figyelemmel a 34/2007.BK véleményben írtakra. Tény, hogy a garázdaságtól nem elkülönülve, hanem azzal egybeesve került elkövetésre a II. r. vádlott által az emberölés büntettének kísérlete, mely jóval súlyosabban büntetendő, mint a garázdaság büntette. Helyesen ezért kizárólag a súlyosabb bűncselekmény megállapításának volt helye.

[33] Terhelt2 II. r. vádlott megkezdte a szándékos bűncselekmény elkövetését, de azt nem fejezte be, ezért az élet elleni bűncselekmény Btk. 10. § (1) bekezdés szerinti kísérletéért tartozik büntetőjogi felelősséggel. A kísérlet befejezett, hiszen a terhelt az elkövetési magatartást teljes egészében kifejtette, azonban az eredmény nem következett be, ugyanakkor távoli volt.

[34] A büntetés kiszabásakor irányadó bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság döntően feltárta, azonban – egyetértve a fellebbviteli főügyészség e körben írt észrevételével – Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában mellőzni kell a súlyosító körülmények közül azt, hogy fiatakorú gyermekét (III. r. vádlott) bűncselekmény elkövetésére buzdította, hiszen illet az ítéleti tényállás konkrétan nem tartalmaz, másfelől a gyermekkel együtt történő verekedés képezte alapját a kiskorú veszélyeztetése büntettéként minősítésnek. Terhelt2 II. r. vádlott esetében a ténybeli beismerő vallomásnak van enyhítő hatása, ugyanakkor a megváltoztatott jogi minősítés miatt enyhítő körülmény, hogy az élet elleni bűncselekmény kísérleti szakban maradt, továbbá az eshetőleges szándék. A II. r. vádlott köznyugalom elleni magatartását – mivel az nem áll halmazatban a kifejtettek miatt az emberölés büntettének kísérletével – a vádlott terhére kellett súlyosítóként rögzíteni.

[35] Az így helyesbített, részben kiegészített bűnösségi körülményeket értékelve a másodfokú bíróság álláspontja szerint a többszörösen, részben erőszakos bűncselekmények miatt büntetett, különös visszaesőnek minősülő és a cselekménysorban kezdeményező szerepet játszó Terhelt1 I. r. vádlottal szemben halmazati büntetésül kiszabott 2 év szabadságvesztés a 2 év közügyektől eltiltással, illetve a 2 év (egyébként szintén helytállóan alkalmazott) foglalkozástól eltiltás eltúlzottan enyhe és nem szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat, ezért a büntetéseket a mellékbüntetéssel együtt a rendelkező részben írtak szerint súlyosította a másodfokú bíróság.

[36] Terhelt2 II. r. vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés mértékét a bűncselekmény megváltozott jogi minősítése miatt szintén súlyosítani kellett, a halmazati büntetésre utalás mellőzésével és a törvényi minimumot (5 év) csupán kismértékben meghaladó, az irányadó középértéket el nem érő 5 év 6 hónap szabadságvesztés és ehhez a tartamhoz igazodó 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazására került sor, mert ez áll arányban a bünteteskiszabási elvekkel, alkalmas a büntetési célok elérésére, továbbá tetterányos is.

[37] A védelmi fellebbezések a kifejtettekre figyelemmel nem vezethettek eredményre.

[38] Mindkét vádlottnál törvényes a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának börtönben történő megállapítása. Ugyanakkor Terhelt2 II. r. vádlottat a Btk. 38. § (4) bekezdés e) pont eb) alpontja alapján a törvény erejénél fogva ki kellett zárni a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének kedvezményéből. E vádlottnál a Btk. 85. § (1) bekezdése értelmében a szabadságvesztés mértékére figyelemmel a büntetés felfüggesztését a törvény kizárja, hiszen azt, csak 2 évet meg nem haladó szabadságvesztésnél teszi lehetővé.

[39] Terhelt2 II. r. vádlott 2024. június 30. napjától 2024. július 2. napjáig őrizetben volt, amit az elsőfokú bíróság elmulasztott beszámítani a kiszabott szabadságvesztésbe, ezért ezt az ítéltábla pótolta.

[40] A bűnjelekre vonatkozó rendelkezés, így a fejsze elkobzása megfelel a törvénynek.

[41] A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott esetében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a szükséges részekben megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta.

[42] A másodfokú eljárásban Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában felmerült bűnügyi költségről hozott rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén alapul, továbbá rögzítette az ítéltábla e vádlott időközben megváltozott személyazonosító igazolványának a számát [Be. 604. § (3) bekezdés c) pont].

[43] A másodfokú ítélettel szemben – ellentétes döntés hiányában – a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében fellebbezésnek nincs helye.

Debrecen, 2025. november 5.

Dr. Háger Tamás sk. a fiatalkorúak tanácsának elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a fiatalkorúak bírāja – előadó, Dr. Bakó József sk. a fiatalkorúak bírāja

Záradék: A Debreceni Törvényszék 24.Fk.386/2024/57. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Fkf.I.270/2025/15. számú ítéletében írt változtatással Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. november 5.

Dr. Háger Tamás sk.
az fk. tanács elnöke